Algorytm Kirkpatricka Dokumentacja

Wiktor Warzecha

Łukasz Kwinta

Spis treści

1	D	Dane techniczne	2
2	٧	Vymagane oprogramowanie	2
3	٧	Vizualizacja	3
4	Т	ypy prymitywne i struktury danych	3
5	Ν	Aoduł kirkpatrick_point_location	4
6	Opis działania		6
(6.1	Wyznaczenie zewnętrznego trójkąta i wstępna triangulacja	6
(6.2	Otrzymanie zbioru wierzchołków niezależnych	8
(6.3	Usuwanie zbioru niezależnych wierzchołków z wielokąta	9
(6.4	Przetwarzanie	10
(6.5	Przeszukiwanie	10
7	Ν	Noduł Kirkpatrick_point_Location_With_Visualization	11
8	Р	Przykład użycia	13
9	S	prawozdanie	13
10	В	Bibliografia	15

1 Dane techniczne

Procesor: 64 bitowy procesor

System operacyjny: Ubuntu 20.04 w środowisku WSL 2 na Windows 11 x64

Pamięć ram: 32 GB DDR4

Środowisko i język: Python 3.9 + Jupyter Notebook w środowisku Anaconda

Wykresy tworzono przy pomocy narzędzia przygotowanego przez KN Bit, do obliczeń numerycznych używano biblioteki numpy. Dane przechowywane były w zmiennych typu float – typ danych o rozmiarze 64 bitów, odpowiednik typu double w języku C.

2 WYMAGANE OPROGRAMOWANIE

Do uruchomienia projektu potrzebne są następujące pakiety środowiska python. Wszystkie dostępne są z repozytorium PIP.

- numpy
 - o używamy do obliczeń numerycznych oraz przekształceń tablic wynikowych
 - w wersji co najmniej 1.25.2
- matplotlib
 - o używamy do wizualizacji działania algorytmu
 - o w wersji co najmniej 3.7.2
- notebook
 - o potrzebny do uruchomienia pliku ipynb Jupyter Notebook
 - o w wersji co najmniej 6.5.4
- SciPy
 - o używamy do triangulacji Delaunaya początkowego wielokąta, jest ona w tym momencie wygodna, ponieważ nie musimy osobno dodawać krawędzi otoczki wypukłej do triangulacji i triangulować obszaru pomiędzy zewnętrznym trójkątem i wielokątem, dostarczona triangulacja jest zrealizowana w czasie $\mathcal{O}(n \log n)$
 - o w wersji co najmniej 1.11.4
- planegeometry
 - używamy do przechowywania grafu planarnego, udostępnia wygodny interfejs do listy sąsiedztwa, oraz prymitywne typy geometryczne (Punkt, Odcinek, Trójkąt) których użyliśmy w naszym algorytmie oraz funkcje interfejsu do owych typów
 - o w wersji co najmniej 1.0.1
- mapbox earcut
 - o używamy do triangulacji dziur powstałych przez usunięcie zbioru niezależnych odcinków, triangulacja Delaunaya nie była wygodna do triangulacji dziur z powodu konieczności radzenia sobie z odcinkami dodanymi poza obszarem wielokąta. Biblioteka ta jest bindingiem do biblioteki mapbox zrealizowanej w języku C++.
 - o w wersji co najmniej 1.0.1

- Tkinter
 - Używany do zrealizowania interaktywnej prezentacji działania algorytmu
 - o W wersji co najmniej 8.6.12

3 WIZUALIZACJA

Do wizualizacji wykorzystaliśmy moduł visualizer, przygotowany przez KN Bit. Zawiera on nakładkę na bibliotekę matplotlib, ułatwiającą wizualizację działania algorytmów. Dodatkowo wprowadziliśmy interaktywne GUI pozwalające po kolei wyświetlać kroki algorytmu. W innych modułach korzystamy z funkcji zawartych w tym module do rysowania wielokątów.

4 TYPY PRYMITYWNE I STRUKTURY DANYCH

W całym module korzystaliśmy z typów geometrycznych zdefiniowanych w bibliotece planegeometry. Korzystaliśmy z tej biblioteki przede wszystkim dlatego, że udostępnia ona wygodny interfejs na listę sąsiedztwa dla grafu planarnego. Strukturą danych na której operujemy jest PlanarMap. Jest to klasa która używa słownika – hashmapy – do przechowywania relacji pomiędzy punktami w grafie. Umożliwia to dostęp w czasie stałym do sąsiadów danego punktu. Obiekt ten posiada również implementację struktury danych DCEL, lecz metody z których korzystaliśmy nie korzystają z tej funkcjonalności.

Przy okazji skorzystaliśmy z implementacji prymitywnych obiektów geometrycznych dostarczonych przez tą bibliotekę

- Point implementacja klasy punktu dostarczająca mechanizm porównywania punktów
 i ich porządkowania względem kierunku wskazówek zegara którą użyliśmy do
 uporządkowania sąsiadów punktu ze zbioru niezależnego bez użycia funkcji
 trygonometrycznych aby stworzyć zbiór trójkątów, punkty wykorzystujemy w
 bibliotece do opisu wielokątów
- Segment struktura opisująca odcinek między punktami A i B. Posiada metodą umożliwiają sprawdzenie przecięcia dwóch odcinków, którą wykorzystaliśmy do sprawdzenia, które trójkąty nachodzą na siebie
- Triangle struktura opisująca trójkąt, posiada metodę pozwalającą sprawdzić czy punkt jest wewnątrz trójkąta, obiekty tego typu są zwracane jako wynik lokalizacji punktu

5 MODUŁ KIRKPATRICK_POINT_LOCATION

Jest to główny moduł naszego projektu. Zawiera on główną bibliotekę służącą do lokalizacji punktów. Biblioteka zawiera definicję klasy Kirkpatrick, która przechowuje obecny stan lokalizacji.

Klasa Kirkpatrick posiada następujące metody¹:

- init (self, polygon: List[tuple[float, float]])
 - o Argumenty:
 - polygon lista krotek ze współrzędnymi punktów wierzchołków wielokąta podanych w kierunku przeciwnym do wskazówek zegara
 - o Opis działania:
 - Funkcja inicjalizuje pola z których później korzysta klasa na domyślne wartości. Do podanego wielokąta dodaje zewnętrzny trójkąt, oblicza triangulację Delaunaya oraz konwertuje otrzymane krawędzie do obiektu PlanarMap
 - \circ Złożoność: $\mathcal{O}(n \log n)$ ze względu na triangulację Delaunaya
- preprocess(self)
 - Argumenty: brak
 - Opis działania:
 - Funkcja tworzy zbiór trójkątów, inicjalizuje drzewo przeszukiwań, a następnie tworzy je. Dopóki liczba wierzchołków w wielokącie (w reprezentacji poprzez PlanarMap) jest większa od 3 funkcja znajduje i usuwa zbiór niezależnych wierzchołków, a następnie przetwarza trójkąty powstałe przez triangulację powstałej dziury, tworząc graf relacji nakładania się na siebie trójkątów.
 - Funkcja wyrzuca wyjątek gdy wielokąt został już raz przetworzony
 - \circ Złożoność: $O(n \log n)$ ze względu na zmniejszającą się ilość wierzchołków w wielokącie i zmniejszający się stopień wierzchołków
- get_triangles(self) -> List[Triangle]
 - Argumenty: brak
 - Zwracane wartości:
 - Lista obiektów typu Triangle z biblioteki planegeometry

¹ W tym miejscu pomijam metody i pola prywatne oznaczone w kodzie prefiksem "__", gdyż nie są one przeznaczone do ogólnego użytku. W opisie działania przedstawię funkcjonalność tychże metod

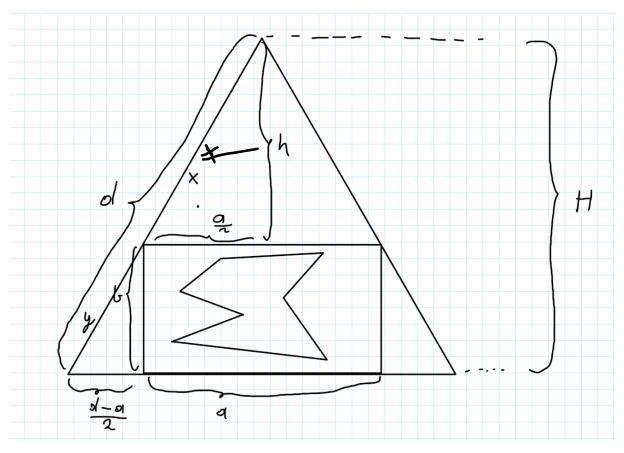
- Opis działania:
 - Funkcja zwraca listę trójkątów tworzącą najmniejszy podział wielokąta z zewnętrznym trójkątem (bezpośrednio po triangulacji Delaunaya)
- query(self, point: (float, float)) -> Triangle
 - Argumenty:
 - point podwójna krotka typu float oznaczająca punkt który sprawdzamy
 - Zwracane wartości:
 - Obiekt typu Triangle z biblioteki planegeometry, jeden z listy trójkątów zwracanej przez get triangles(self) jest wynikiem przeszukiwania
 - Opis działania:
 - Funkcja przeszukuje drzewo wygenerowane przez funkcje przetwarzającą wielokąt. W każdym kroku funkcja sprawdza do którego z dzieci obecnego trójkąta należy sprawdzany punkt
 - Funkcja wyrzuca wyjątek w razie próby przeszukiwania w wielokącie który nie został jeszcze przetworzony
 - \circ Złożoność: $\mathcal{O}(\log n)$ ze względu na przeszukiwanie drzewa o wysokości $\log n$
- query_with_show(self, (float, float))
 - Argumenty:
 - point podwójna krotka typu float oznaczająca punkt który sprawdzamy
 - Opis działania:
 - Funkcja przeszukuje drzewo wygenerowane przez funkcje przetwarzającą wielokąt. W każdym kroku funkcja sprawdza do którego z dzieci obecnego trójkąta należy sprawdzany punkt. W wyniku przeszukiwania funkcja rysuje zbiór wszystkich trójkątów, zaznacza sprawdzany punkt oraz podświetla zlokalizowany trójkąt.
 - Funkcja wyrzuca wyjątek w razie próby przeszukiwania w wielokącie który nie został jeszcze przetworzony
 - \circ Złożoność: $\mathcal{O}(\log n)$ ze względu na przeszukiwanie drzewa o wysokości $\log n$

6 OPIS DZIAŁANIA

Wraz z biblioteką przygotowaliśmy Jupyter Notebook (kirkpatrick-algorithm.ipynb) jako demo prezentujące krok po kroku poszczególne elementy algorytmu, a na końcu pokazuje przykłady wykorzystania biblioteki wraz z testami które przeprowadziliśmy.

6.1 Wyznaczenie zewnętrznego trójkąta i wstępna triangulacja

Aby wyznaczyć zewnętrzny trójkąt stosujemy metodę wyznaczenia prostokąta obejmującego zbiór punktów wielokąta, powiększeniu go, a następnie obliczenie wymiarów prostokąta stycznego do prostokąta.

Rysunek 1 Szkic z oznaczeniami, dodawanego zewnętrznego trójkąta

Niech:

- a, b wymiary uzyskanego prostokąta
- d długość boku dodanego trójkąta równobocznego
- H wysokość trójkąta równobocznego

Z twierdzenia pitagorasa dla małego trójkąta prostokątnego otrzymujemy

$$\left(\frac{d-a}{2}\right)^2 + b^2 = y^2$$

Z wymiarów trójkąta 30,60,90 wiemy, że x=a, a więc y=d-a, więc podstawiając:

$$\left(\frac{d-a}{2}\right)^2 + b^2 = (d-a)^2$$

$$b^2 + \frac{d^2}{4} - da + \frac{a^2}{4} = d^2 - 2da + a^2$$

$$d^2 - 2ad + a^2 - \frac{4}{3}b^2 = 0$$

Rozwiązując równanie kwadratowe otrzymujemy:

$$d = \frac{2a \pm \sqrt{4a^2 - 4\left(a^2 - \frac{4}{3}b^2\right)}}{2}$$

Wybieramy większy pierwiastek, czyli ten ze znakiem +, a więc długość boku trójkąta równobocznego który nas interesuje jest równa:

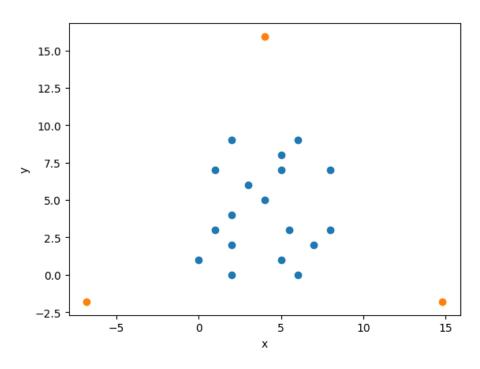
$$d = \frac{2a + \sqrt{4a^2 - 4\left(a^2 - \frac{4}{3}b^2\right)}}{2}$$

Dzięki temu otrzymujemy wierzchołki trójkąta o następujących współrzędnych:

•
$$(x,y) = \left(x_{min} - \frac{d-a}{2}, y_{min}\right)$$

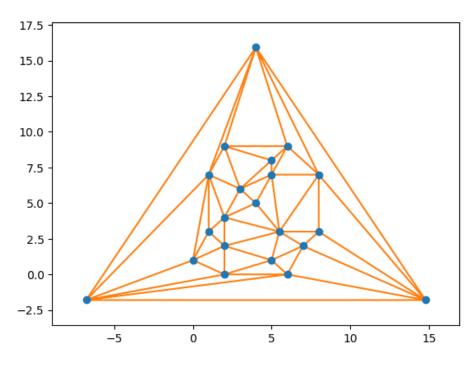
•
$$(x,y) = \left(x_{max} + \frac{d-a}{2}, y_{min}\right)$$

•
$$(x,y) = \left(\frac{x_{max} - x_{min}}{2}, \frac{d\sqrt{3}}{2}\right)$$

Rysunek 2 Rysunek pokazuje dodane punkty do przykładowego wielokąta

Do wstępnej triangulacji używamy algorytmu triangulacji Delaunaya. Poniżej wykres dla powyższego przykładu.

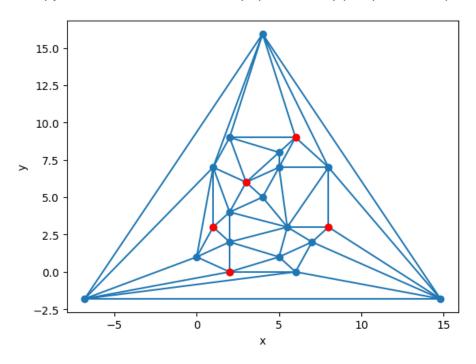

Rysunek 3 Przykładowa triangulacja Delaunaya

6.2 OTRZYMANIE ZBIORU WIERZCHOŁKÓW NIEZALEŻNYCH

Do otrzymywania zbioru niezależnych wierzchołków używamy algorytmu zachłannego. Wybieramy jeden z wierzchołków w liście sąsiedztwa, który nie jest wierzchołkiem

zewnętrznego trójkąta. Oznaczam sąsiadów tego wierzchołka jako odwiedzonych, dodajemy go do zbioru wierzchołków niezależnych, a następnie przechodzimy do dowolnego wierzchołka który jeszcze nie został odwiedzony i powtarzamy powyższe kroki ponownie.

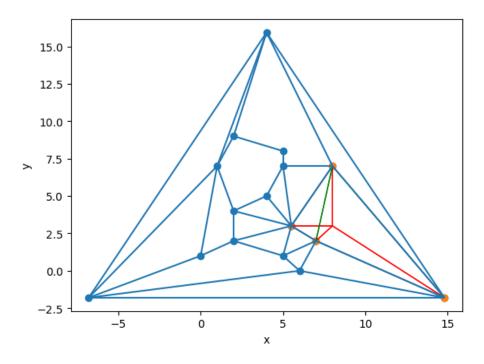

Rysunek 4 Rysunek pokazujący przykładowy wyznaczony zbiór niezależny

6.3 USUWANIE ZBIORU NIEZALEŻNYCH WIERZCHOŁKÓW Z WIELOKĄTA

Aby usunąć zbiór niezależnych punktów, dla każdego punktu ze zbioru usuwamy połączenia z listy sąsiedztwa. W czasie usuwania połączeń zapisujemy docelowe punkty aby uzyskać wielokąt tworzący dziurę. Sortujemy te punkty aby były podane w kolejności przeciwnej do wskazówek zegara. Następnie z posortowanych punktów, tworzymy zbiór trójkątów które zostały usunięte. Są one wykorzystywane do stworzenia drzewa przeszukiwań – sprawdzamy które trójkąty nowe – po ponownej triangulacji dziury – nachodzą na trójkąty poprzednie.

Na Rysunku 5 przedstawiono wielokąt po usunięciu zbioru niezależnego z rysunku 4. Jedną z dziur striangulowano. Na czerwono zaznaczono usunięte krawędzie z tejże dziury, a na zielono krawędź dodaną po ponownej triangulacji.

Rysunek 5 Przykład ilustrujący usunięcie niezależnego zbioru i ponowną triangulację jednej z dziur

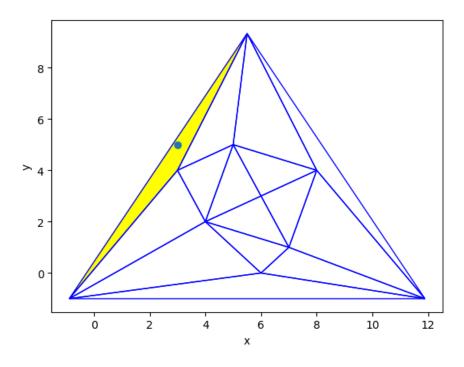
6.4 Przetwarzanie

Przetwarzanie polega na zainicjalizowaniu grafu przeszukiwania, a następnie wykonaniu poniższych kroków na dopóki liczba wierzchołków w wielokącie jest większa od 3.

- 1. Znalezienie zbioru niezależnego
- 2. Usunięcie zbioru niezależnego
- 3. Zmniejszenie licznika wierzchołków o liczbę usuniętych wierzchołków
- 4. Następnie każdą powstałą dziurę triangulujemy
- 5. Dla każdego nowego trójkąta sprawdzamy z którym ze starych trójkątów on się przecina, i dodajemy tą relację do grafu przeszukiwania

6.5 PRZESZUKIWANIE

Przeszukiwanie realizujemy poprzez sprawdzanie w którym z dzieci obecnego trójkąta znajduje się szukany punkt. Jeśli dotrzemy do trójkąta który nie ma dzieci, to oznacza, że znaleźliśmy szukany trójkąt. Zaczynamy od dodanego zewnętrznego trójkąta.

Rysunek 6 Przykład wywołania funkcji Kirkpatrick.query_with_show((3,5))

7 Moduł

KIRKPATRICK_POINT_LOCATION_WITH_VISUALIZATION

Wizualizacja została zrealizowana przy pomocy dwóch klas.

Pierwsza klasa KirkpatrickVisualization zawiera funkcje klasy Kirkpatrick oraz dodatkowo

- show_query(self)
 - Opis działania:
 - Funkcja pokazuje na kolejnych wykresach, kolejne kroki wyszukiwania punktu w strukturze Hierarchii.
- show_prep(self)
 - Opis działania:
 - Funkcja pokazuje na kolejnych wykresach, kolejne kroki preprocessingu.

Druga klasa to KirkpatrickInteractiveVisualization, jest on realizacją interfejsu graficznego pozwalającego na ręczne przechodzenie przez kolejne kroki, oraz interaktywne zadanie wielokąta i punktu.

Zawiera następujące metody dostępne dla użytkownika:

- __init__(self, polygon = None, point = None):
 - o Argumenty:
 - w przypadku, gdy chcemy uruchomić wizualizację na gotowych danych należy podać je jako argumenty. Odpowiednio polygon - lista krotek ze współrzędnymi punktów wierzchołków wielokąta podanych w kierunku

przeciwnym do wskazówek zegara oraz point – krotka zawierająca współrzędne punktu który chcemy zlokalizować.

o Opis działania:

 Funkcja uruchamia okienko z możliwością startu - klinięcie na przycisk start.

Następnie jeżeli nie podaliśmy argumentów otwiera okienkow w którym należy zadać wielokąt - przy pomocy klikania lewego przycisku myszy oraz wyszukiwany punkt za pomocą kliknięcia prawego przycisku myszy.

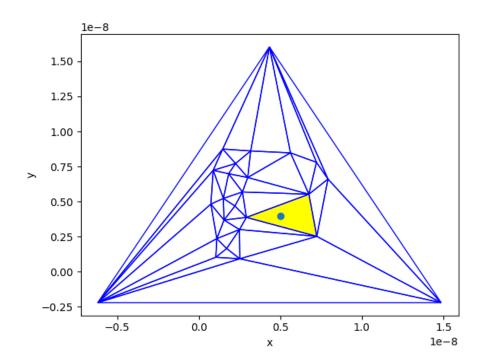
W późniejszych części przy pomocy przycisków umożliwia intuicyjne zmienianie wyświetlanych kroków.

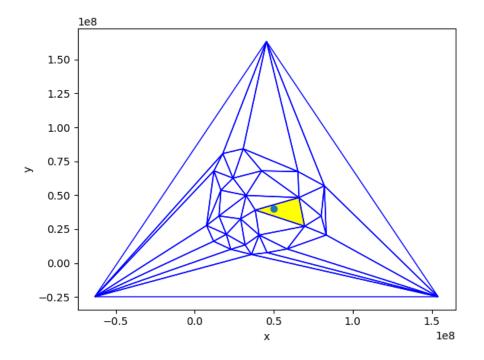
8 PRZYKŁAD UŻYCIA

9 SPRAWOZDANIE

Wykonaliśmy dwa testy jakościowe dla liczb rzędu 10e-8 oraz 10e8 aby zweryfikować działanie programu. W obu przypadkach algorytm dał prawidłowy wynik.

Poniżej wyniki przeprowadzonych testów.

10 BIBLIOGRAFIA

 $\frac{https://ics.uci.edu/\sim goodrich/teach/geom/notes/Kirkpatrick.pdf}{https://github.com/rkaneriya/point-location}$